

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 19 grudnia 2008 r.

DOLiS-DEC-856/08

dot. DOLiS-440-720/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi C reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią M, dotyczącej odmowy udostępnienia przez Spółdzielnię Mieszkaniową danych dotyczących Pani A,

nakazuję Spółdzielni Mieszkaniowej udostępnienie C danych osobowych w zakresie:

- czy Pani A była lub jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej,
- czy Pani A posiada własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego w X
- na czyją rzecz, w jakiej formie i na jakiej podstawie Pani A wyzbyła się powyższego prawa.

Uzasadnienie:

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani M reprezentującej C (zwany dalej Skarżącym), dotycząca odmowy udostępnienia mu przez Spółdzielnię Mieszkaniową (zwaną dalej Spółdzielnią) danych osobowych w zakresie informacji o posiadaniu własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego przez Panią A oraz okoliczności jego zbycia. Pełnomocnik Skarżącego wskazał, że Skarżący jako wierzyciel Pani A zamierza wnieść przeciwko ww. powództwo (skargę pauliańską), a w tym celu musi uzyskać informacje dotyczące przeniesienia prawa do

mieszkania, które w jego opinii zostało zbyte z pokrzywdzeniem jego jako wierzyciela.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny:

1. W dniu 19 lutego 2008 r. pełnomocnik Skarżącego wystąpił do Spółdzielni o udzielenie mu informacji co do okoliczności członkostwa Pani A w Spółdzielni oraz posiadania przez nią lub jej siostrę własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu. Skarżący wniósł o udzielenie mu następujących informacji:
 - „czy Pani A była lub jest członkiem Państwa spółdzielni i posiada własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego.
 - czy spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przysługuje siostrze A i na jakiej podstawie”.
2. Skarżący jest wierzycielem Pani A, a w uzasadnieniu wniosku do ww. Spółdzielni jego pełnomocnik wskazał, że „prowadzone przeciwko dłużniczce postępowanie egzekucyjne jest bezskuteczne”, oraz podniósł, że „w toku postępowania o wyjawienie majątku dłużniczka oświadczyła, że wraz ze swoją siostrą posiadała własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, które następnie darowała siostrze” (kopię protokołu rozprawy załączył do pisma). Pełnomocnik Skarżącego wskazał nadto, iż potwierdzenie powyższych informacji jest niezbędne, gdyż zamierza wnieść powództwo (skargę pauliańską), a „(...) w tym celu niezbędnym jest ustalenie, że dłużniczka wyzbyła się swojego majątku”.
3. Pismem z dnia 5 marca 2008 r. Spółdzielnia odmówiła udostępnienia przedmiotowych danych, powołując się na ustawę o ochronie danych osobowych.
4. W wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Spółdzielnia wskazała, że „(...) pismem z dnia 06.08.2008 roku potwierdziła stan faktyczny znajdujący się w protokole posiedzenia Sądu Rejonowego o wyjawienie majątku, co w istocie stanowiło odpowiedź na pytania zawarte w pismach wspomnianej Kancelarii”. Nadto Spółdzielnia podkreśliła, iż Skarżący nie legitymuje się podstawą prawną do żądania udostępnienia wskazanych danych oraz wniosła o oddalenie skargi.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1). Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. W świetle przepisów ustawy, Spółdzielnia jest administratorem danych osobowych Pani A dotyczących

informacji o posiadaniu przez nią prawa do lokalu mieszkalnego położonego we (...), bowiem decyduje o celach i środkach ich przetwarzania z tytułu posiadania ww. lokalu w swoim zasobie (art. 7 pkt 4 ustawy).

W myśl art. 12 ustawy do kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych należy m. in. kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz wydawanie decyzji administracyjnych i rozpoznawanie skarg w sprawach wykonywania przepisów o ochronie danych osobowych. W przypadku stwierdzenia, iż doszło do naruszenia tych przepisów Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (art. 18 ust 1 pkt 2 ustawy).

Mając na uwadze okoliczność, iż w niniejszej sprawie pełnomocnik Skarżącego wystąpił o udostępnienie danych osobowych Pani A w celu dochodzenia roszczeń z tytułu prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, wskazać należy na art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy w zw. z art. 527 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), zwanej dalej Kc. Stosownie bowiem do treści art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Zgodnie zaś z ust. 4 pkt 2 art. 23 za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Jak wyżej wskazano pełnomocnik Skarżącego wystąpił do Spółdzielni o udzielenie mu informacji co do okoliczności posiadania, a następnie zbycia przez Panią A spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu (...) oraz sposobu jego nabycia przez jej siostrę.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż żądanie Skarżącego o udostępnienie wspomnianych danych osobowych jest w pełni uzasadnione i wypełnia dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Z punktu widzenia cytowanego powyżej przepisu, wniosek spełnia przesłanki udostępnienia danych, ponieważ został złożony do administratora danych w formie pisemnej, jest umotywowany, wskazuje zakres i przeznaczenie oraz w sposób wiarygodny uzasadnia potrzebę ich udostępnienia. Ponadto, w ocenie Generalnego Inspektora wykorzystanie danych w celu realizacji konstytucyjnie przysługującego prawa do dochodzenia swoich praw w drodze procesu sądowego nie może być uznane za naruszenie praw i wolności osób, których dane dotyczą. Prawo do prywatności nie ma bowiem charakteru absolutnego, a jego ochrona nie może odbywać się kosztem braku poszanowania praw innych osób. Z kolei odmowa udostępnienia danych, o które wnioskuje Skarżący może służyć ochronie dłużnika, który dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Ochronie wierzyciela służy natomiast m.in. art. 527 Kc zgodnie z którym, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskuje korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu

należytej staranności mogła się dowiedzieć (§ 1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3). Powyższy artykuł wskazuje zatem przesłanki skargi pauliańskiej, którymi są: 1) pokrzywdzenie wierzycieli, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, 2) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli i 3) wiedza lub możliwość - przy zachowaniu należytej staranności - dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią, natomiast ciężar udowodnienia istnienia tych przesłanek spoczywa na wierzycielu. Artykuł 6 kodeksu cywilnego stanowi bowiem, że ciężar udowodnienia faktu w postępowaniu cywilnym spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zauważyć również należy, że w myśl art. 126 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, każde pismo procesowe powinno zawierać osnovę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, natomiast art. 232 Kpc stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powołane wyżej przepisy stanowią zatem, że strony postępowania cywilnego są zobowiązane, a nie tylko uprawnione, przedstawiać dowody potwierdzające fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W związku z tym, Skarżący, jako strona postępowania sądowego musi przedstawić dowody, które w jego ocenie uzasadniają dochodzone przez niego roszczenie.

Generalny Inspektor nie podziela natomiast argumentów przytoczonych w wyjaśnieniach złożonych przez Spółdzielnię dotyczących odmowy udostępnienia ww. danych z powołaniem się na ustawę o ochronie danych osobowych. Takie stanowisko świadczy bowiem o wybiórczym traktowaniu jej przepisów (a także przepisów kodeksu cywilnego) i zignorowaniu przesłanek dopuszczających udostępnienie danych, o których mowa m.in. w ww. art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).